

תל-אביב מתעוררת:

חצות — בתי השעשועים ובתי הקפה פולטים את אחרוני המבקרים, ומוכר הנקניקיות גומר למכור את אחרונות נקניקותיו, — ועד לשעת התעוררות הממשית שעה קצרה עד מאוד.

אם אתה מתעורר לפעמים משנתך, בהחליפך צד בצד, אתה שומע לעיתים קול מוכר של גלגלי עגלה — האיש המוביל את כרוזת הלחם או גושי הקרח. האם לא קללת את הרעש הכבד של זקסימטורים מרעישים, בשעות מוקדמות של הבוקר? קללת — אבל היית מקלל עוד יותר, אילו לא קבלת חלב בכוס הקפה החם שלך בשעה שמונה או תשע... כשסוף סוף בא היום, ואורח העיר קם משנתה מה קורא? הוא מרים את עתון הבוקר מתחת לסף, מורח תמאה על לחם טרי, מונג חלב בכוס

מאת **מקסים סלומון**
יש אנשים המאמינים, כי בשעה ידועה, בלילה, הולכים כל האנשים ההגונים לישון, וכל האנשים הרעים מתעוררים... בכל זאת, כשאתה שייך לסוג האנשים הטובים וחוזר בשעות המוקדמות של הבוקר ממשק קלפים, בבית יידיך, בו הפסות סכום ניכר או שתית כוס מיותרת; כשאתה רואה מישהו עובר ברחוב כמתגנב, האם עמרת לחשוב, כי אדם או אשה זו, שנדמה לך, כי הם שייכים לאלה המתעוררים בחצות, הם אנשים כמוני, כמוך, המתחילים את יומם בשעה שאנו הולכים לישון? האם יש בתל-אביב חיי לילה? אולי לא כמו בפריז, הערה כל הלילה. אבל דבר אחד ברור: תל-אביב אינה הולכת לישון, מתחלפים רק זמני השינה של תושביה. בשעה מסוימת ריק כבר מוגרבי לחלוטין; אבל זה רק לשעה קלה מאוד. משעת